

Boligpriserne i hovedstaden på vej ned til provinsniveau

BOLIGMARKED. Boligejere i provinsen behøver ikke længere at blive grønne af misundelse, når de hører nyt om huspriserne i hovedstadsområdet, skriver Søndagsavisen.

På få år er millionerne fordampet som dug for solen mellem hænderne på bolig-ejerne i København og omegn i et sådant omfang, at forholdet mellem boligpriserne i hovedstadsområdet og provinsen er tilbage til situationen for 15 år siden.

Det viser en omfattende

analyse af det danske boligmarked, som Sydbank har lavet.

»Da prisfesten toppede i slutningen af 2006, var forskellen på et gennemsnitligt parcelhus på 140 kvadratmeter i København og Nordjylland på 2,3 millioner kroner. I dag er forskellen reduceret til 1,2 millioner kroner for det samme hus«, siger Christian Hilligsøe Heinig, chefanalytiker i Sydbank. Det samme mønster går igen i de øvrige dele af landet.

erhverv@pol.dk

Trynen løber og leddene smerter på 3.000 smågrise

SVINEINFLUENZA. 3.000 smågrise og 700 svinesøer lider i disse dage af løbende tryn, hoste og ledsmerter.

Svinene på to midtsjællandske svinefarme er ramt af influenza H1N1 som de første i Danmark, oplyser Fødevarerstyrelsen. De er formentlig blevet smittet af mennesker med sygdommen, vurderer veterinærdirektør Jan Mousing på baggrund af erfaringerne fra udlandet, hvor man ved, at svin er blevet smittet af mennesker.

Styrelsen har nu underlagt

de to farme en række restriktioner, som allerede blev indført fredag, da mistanken opstod. »Der må ikke handles med svin fra de to svinebesætninger, og svinene må ikke blive flyttet rundt, så de smitter raske grise. Og der må kun sendes raske grise til slagting«, siger Jan Mousing.

Restriktionerne opretholdes, indtil svinene har været raske i en uge.

Selv om dyrene bliver syge, skal forbrugere dog ikke være bange for at sætte tænderne i et stykke grisekød af den grund. »Influenza smitter ik-

Arkivfoto: Jacob Ehrhart

ke gennem kød. Det er sådan noget, der smitter, når man nys på hinanden«, siger Mousing. Fødevarerstyrelsen

forventer heller ikke, at influenza vil gå ud over dansk eksport af svinekød.

Ritzau

Ingen bliver fede af afkastet på pensionen i år

PENSION. En ekstra spegepølse i ny og næ. Meget mere kan det ikke blive til for fremtidens pensionister.

Det står klart, skriver Søndagsavisen, efter at pensionselskaberne nu har meldt ud, hvor stort et afkast deres kunder med traditionelle rentegaranterede pensionsopsparinger skal regne med at få i 2010.

Trods en mindre budkrig mellem Nordea Liv & Pension og Danica Pension er der tale om meget små renter, der kun lige rager op

over den almindelige prisudvikling.

Både Nordea og Danica startede med at love et beskeden afkast i 2010 på 2,25 procent, men i begyndelsen af denne uge hævdede Nordea til 2,75 procent. Der gik ikke mange timer, så hed Danicas depotrente også 2,75 pct.

Henrik Ramlau-Hansen, adm. direktør i Danica, lægger da heller ikke skjul på, at han kun nødtvungent gav depotrenten det sidste nøk. erhverv@pol.dk

KRISESNAK

Banker er elendige til at kommunikere

Bankernes håndtering af finanskrisen var en katastrofe. Men deres forklaringsforsøg har været næsten lige så katastrofale, siger danske og internationale kritikere. De kunne for eksempel have sagt undskyld.

Nu vil en pæn avis som vores jo nødig hænge nogen ud. Så lad os lave en helt hypotetisk lille quiz: Den dominerende bank i et lille nord-europæisk land, der ligesom banken selv starter med D, kører sig selv i sæk med vilde, udenlandske investeringer, som finanskrisen får til at kollapse. Banken overlever kun, fordi skatteyderne er så venlige at kaste banken en gigantisk økonomisk redningskrans.

Men udviser banken ydmyg taknemlighed over at være blevet reddet fra sig selv? Nej, det eneste, man hører fra dens øverste direktør – da han efter flere måneders påfaldende tavshed beslutter sig til at sige noget overhovedet – er, at man ikke kan tillægge banken ansvar for noget som helst.

Spørgsmålet er nu: Er dette udtryk for fremragende krisekommunikation?

En række danske og udenlandske eksperter, Politiken har talt med, mener det ikke. Og de siger, at danske og udenlandske bankers påfaldende – og mangeårige – mangel på evne til at kommunikere med resten af samfundet har gjort krisen for bankerne langt værre og lagt dem endnu mere for had end fortjent.

»Fiasken startede langt tidligere end krisen. Havde den brede befolking set bankerne som nogle, der leverede noget, vi alle havde brug for, havde situationen været anderledes. Men vi så dem allerede før krisen som nogle, der flåede os. Ingen giver dem kredit for, hvor meget af økonomien de rent faktisk trækker«, siger Phil Collins – der ikke spiller trommer, men var cheffaleskriver for Englands tidligere premierminister Tony Blair. Han har selv en fortid som investeringsbank-

FYR! »Fyr de folk, der fik det til at ske. Det er meget lettere for en ny mand at sige undskyld for noget, han ikke har gjort. Men det er ikke sket i større udstrækning i bankverdenen – de har lavet en katastrofe, men de sidder i de samme job og får udbetalt endnu mere«, siger Phil Collins, som rådgiver en række bankdirektører og andre toperhvervsfolk i at kommunikere. Foto: Miriam Dalsgaard

mand og rådgiver i dag en række bankdirektører og andre toperhvervsfolk i at kommunikere.

»Det skyldes arrogance – en opfattelse af, at vi ikke behøver snakke med omverdenen. Krisen har i den grad eksponeret, at dette ikke er sandt. Alligevel forventer

bankerne en slags taknemmelighed – de forventer, at alle lytter til dem. De sidder og venter på, at journalisterne ringer – uden aktivt at fremme deres egne synspunkter. Ingen i bankerne synes, kommunikation er vigtigt. Selv i dag er deres kommunikationsafdelinger dårligt bemandede. De foretrak det stille liv – den private kultur er stærkt forankret i bankerne – men det er ikke længere muligt. Krisen har været en stor lærestreg for dem, men de aner ikke, hvordan de skal komme fra A til B.«

Så hvad kan bankerne gøre? Ikke meget her og nu, hvor de igennem årtier har ødelagt deres egen troværdighed:

»Gode kommunikation tager ufattelig lang tid at etablere – og dårlige nyheder ødelægger den øjeblikkeligt. Nestlé, Nike,

Shell – de havde alle én kæmpe virksomhedskatastrofe. Og folk husker det stadig«, siger Collins, men fortsætter:

»Det KAN lade sig gøre, men det vil tage lang tid. Indrøm dit ansvar. Tak dit land for, at det har reddet dig. Garanter, at du har taget alle nødvendige skridt til at sikre, at det ikke sker igen. Og fyr de folk, der fik det til at ske. Det er meget lettere for en ny mand at sige undskyld for noget, han ikke har gjort. Men det er ikke sket i større udstrækning i bankverdenen – de har lavet en katastrofe, men de sidder i de samme job og får udbetalt endnu mere.«

Ifølge danske kommunikationsfolk kan Collins' erfaringer fra den internationale bankverden overføres direkte til danske forhold. Herhjemme er det navnlig Danske Bank og dens direktør Peter

Straarup, der er blevet skydeskive for alle bankverdenens kritikere.

»Straarup ved ikke, hvordan han skal kommunikere. Han er meget arrogant. Han passer sin forretning og ikke andet. Men når man er så stor, er det ikke en særlig effektiv måde at kommunikere på – for det falder negativt tilbage på hele organisationen. Normalt kender vi kun én mand, så han må hellere være god«, siger Christian Larsen fra firmaet Rhetor, der hjælper virksomheder med at sige noget, folk rent faktisk forstår.

»Der er kun én rigtig taber herhjemme, Straarup. På den anden side synes der heller ikke at være nogen vinder, ingen ser ud til at prøve at komme foran«, siger han og nævner Arbejdernes Landsbank, der stort set er styret uden om finanskrisen,

men som ikke har formået at kommunikere det og høste hæderen.

»En del af problemet kommer af den nul fejl-kultur, der findes i mange virksomheder. Du bliver forfremmet, hvis du ikke laver fejl. Det fremmer en kultur, hvor man ikke indrømmer noget som helst. Men de folk, man kommunikerer med, vil have rigtige mennesker. Vi bliver nødt til at træne cheferne i at være mindre chefer og mere mennesker. Vi har ingen tradition for at tale i Danmark. Folk bliver ikke forfremmet for at kunne kommunikere.«

Nogle ting er lykkedes

Andre er enige i, at bankerne nok ikke kommer til at vinde priser for deres krisekommunikation – men tilføjer, at det trods alt også er lykkedes dem at gøre nogle ting rigtigt:

»Bankerne – og virksomheder – har undertiden været for længe om at melde ud. De har ikke kunnet leve op til forventningerne hos deres interessenter, som forventer, at de forholder sig til kritikken. Men vi har også set tilfælde, hvor for eksempel Danske Bank og deres 'Sig din mening'-side på deres hjemmeside – og så også får skældud for det. Samtidig valgte man at stille sit velkendte slogan 'Gør det, du er bedst til, det gør vi', lidt i bero. Fra et krisekommunikationsperspektiv var dette et forsøg på at vise, at man anerkender, at man har et problem, og at man gerne vil lytte til menigmand. Og det er al ære værd«, siger forsker i virksomhedskommunikation Winni Johansen fra Copenhagen Business School og fortsætter, at bankernes problemer indeholder en bredere lektion for erhvervslivet:

»Det vigtigste er nok at blive ved med at kommunikere: tage ansvar, forklare, hvad man gør for at korrigere og rette op, melde ud om overvejelser og tanker omkring fremtiden og omkring tiltag, der gøres for at komme ud af krisen, og endelig igen vise åbenhed og vise, at man ønsker at tage medarbejdere, kunder og partnere med på råd. Det handler i dag ikke kun om at vise corporate responsibility, men også i høj grad om corporate ability: at man har de nødvendige kompetencer for at nytænke sin forretning, innovere og tænke fremad og ud af krisen.«

Danske Bank har ikke ønsket at forholde sig til kritikken i denne artikel.

esben.kjaer@pol.dk

OVERENSKOMSTER

Chauffører og havnearbejdere til kamp mod østarbejdere

Fastholdelse af reallønnen og garanti mod social dumping fra østarbejdere er et nøglekrav, når 3F's transportarbejdere indleder forhandlinger om nye overenskomster på tirsdag.

THOMAS FLENSBURG

For nogle år siden havde en københavnsk vognmand over 200 danske chauffører. Nu er der blot fire danske chauffører, men firmaet har stadig lige travlt.

»De udfører nøjagtig det samme arbejde for nøjagtig de samme kunder. Nu har de etableret et firma i Estland og har typisk estiske chauffører til at køre bilerne«, siger formand Jan Villadsen fra 3F's Transportgruppe, der organiserer chauffører, havnearbejdere og lagerarbejdere i 900

danske virksomheder. De indleder på tirsdag forhandlinger om nye overenskomster med Dansk Industri (DI), og de tegner til at blive vanskelige. Og det kan let være et sammenbrud på netop transportområdet, der senere på året kaster Danmark ud i storstrejke.

Gruffeformanden er også helt kontant, når det gælder lønnen. I modsætning til industriarbejderne har chauffører, havnearbejdere og lagerarbejdere ikke mulighed for at forhandle løn undervejs i overenskomstperioden. Derfor skal de have lønstigningerne nu.

»Det gælder om at bevare reallønnen. Mine medlemmer skal jo også hen til købmanden og på benzinstationen ligesom alle andre. Vi skal selvfølgelig bevare den købekraft, vi har«, siger Jan Villadsen. Godt 600.000 privatansatte forhandler nye overenskomster i disse uger, men netop transportarbejdernes tegner til at blive overordentligt vanskelige.

»Chauffører og havnearbejdere har en lang tradition for at være arbejderbevæg-

gelsens kamptropper. Forhandlingerne ser vanskelige ud. Social dumping er højt prioriteret, men det er svært at komme igennem hos arbejdsgiverne«, siger professor Flemming Ibsen, Aalborg Universitet, der også vurderer, at lønnen kan blive et alvorligt emne.

»Arbejdsgiverne er hårdt presset af krisen. De kan sige, at I fik et historisk godt forlig i 2007, og det må I leve af nu, så må vi holde en pause med lønstigningerne«, siger Flemming Ibsen.

Social dumping har ifølge 3F kostet tusindvis af arbejdspladser de seneste år. »Men det er svært at gøre op præcist, hvor mange danske arbejdspladser der forsvinder, men det skal tælles i tusinder. Vores medlemmer mærker problemet. Der er ikke nogen, som ikke kender nogen, der har mistet arbejdet, fordi nogen er kommet og har gjort det billigere«, siger Jan Villadsen.

Han satser på at få indført et såkaldt kædeansvar, så et moderselskab er forpligtet til at sørge for, at overenskomsterne bli-

KONFLIKTRUSSEL. Gruffeformand Jan Villadsen skal forhandle overenskomster for chauffører og havnearbejdere. Han skal sikre både reallønnen og danske job. Foto: Joachim Adrian

ver holdt også i datterselskaber og hos underleverandører. »Det er meget vigtigt, at vores overenskomster ikke bliver underløbet af datterselskaber eller underleverandører med arbejdskraft, der bliver

flaget ind fra billigere lande. Der er jo ikke megen idé i at forhandle tomme overenskomster«, siger Jan Villadsen, der mener, at arbejdere og arbejdsgivere i virkeligheden har fælles interesser.

»Det gælder jo om at bevare danske arbejdspladser. Det har danske arbejdsgivere jo også interesse i.«

Så enkel er sagen ikke ifølge Flemming Ibsen.

»Der er penge i at oprette datterselskaber i billige lande. Vognmændene er trængt i øjeblikket, fordi der er færre varer at transportere rundt, så der er stor forskel på at betale 50 kroner og 150 kroner i timen. Det spiller en stor rolle end skåltalerne om den danske model«, siger Flemming Ibsen, der til gengæld vurderer, at et værn mod social dumping er nøglen til en forlig.

»Hvis Jan Villadsen får en garanti for et effektivt værn for arbejdspladserne på danske hænder, så kan han bedre sælge et magert forlig«, siger Flemming Ibsen. thomas.flensburg@pol.dk